

ministrationen kan være bunden til at overholde, medmindre man vilde gøre dette Budget særdeles høit. En stor Del af Udgiften paa de enkelte Konti staar i et vist Forhold til Indtagten, d. v. s. til Tærdselen paa Banerne og deres Benyttelse.

Ogsaa andre Betragtninger gjøre det utilraadeligt at fassætte Administrationsbudgettet ved Lov. I det Fastsættelsen af Kjøreplaner overdrages til Indenrigsministeriet, vil dette ogsaa have at træffe de Foranstaltninger, der ere nødvendige for at bringe Kjøreplanerne til Udførelse. Men en Forandring af Kjøreplanen vil i mangé Til-

fælde medføre en forøget Udgift til Personale, Milepenge, Uniformer, Kul, Opvarmning, Belysning m. m. Det samme gjælder om Afslutning af Overenskomster med andre, indenlandske eller udenlandske Jernbaner. Det behøver neppe nærmere at udvikles, hvor faretruende et modsat System, der vilde nøde Regjeringen til forud at indhente Rigsdagens Samtykke til enhver saadan Foranstaltning, vilde være for Jernbanebristens Interesser, navnlig naar hen ses til, hvor nye Jernbaneanlægene i Sylland og Fyen ere, hvor stærkt Tærdselen er ifærd med at udvikle sig, og hvor meget det endnu storker paa egne Erfaringer.